

R5676

“The End of the Ages” - Condition Similar யுகங்களின் முடிவு” - ஒத்த நிலைமைகள்

“உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்கு முன்னே
என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள்.” யோவான் 15:18

“உலகம்” என்ற வார்த்தையின் மூலம் ஆண்டவர் புற ஜாதியை குறிப்பிடவில்லை. இல்லையென்றால் புறஜாதி என்றே குறிப்பிடப்படும். புற ஜாதிகள் என்று கூறியிருந்தால், தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இல்லாதிருக்கிற அனைத்து மக்களையும் அது குறிப்பிடபடுகிறது. ஆனால் அவர் “உலகம்” என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தும் போது, தற்கால ஒழுங்குமுறைகளை குறிப்பதாக காணப்படுகிறது. ஆகையால் தற்கால முறைமைகளின் ஜனங்களை குறிப்பிடுகிறார். ஏனெனில் ஜனங்கள் மூலமாக மட்டுமே தற்கால முறைமை இருக்க முடியும். மத செல்வாக்கு உள்ளவர்களை, மக்களின் பிரதிநிதிகளை அர்த்தப்படுத்தியிருப்பார்.

அந்த காலத்தின் முறைமைகள் வேதபாரகர்கள், சதுசேயர்கள், பரிசேயர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகள் - பிரமாணத்தை வியாக்கியானம் பண்ணுகிறவர்கள் மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. பிரமாணத்திற்கு பிரதிநிதியாக இருந்தவர்களே ஜனங்களுக்கும் பிரதிநிதியாக இருந்து குறிப்பாக ஒழுங்கு முறைமைகளை ஏற்படுத்துகிறவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் கர்த்தரை வெறுத்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். கர்த்தர் வேதத்தில் சொல்-யபடி, அவர்கள் ஒளியை வெறுத்தார்கள். அவர்கள் அவரை வெறுத்ததற்கு காரணம், அவர் அவர்களுக்கு தீங்கு செய்தார் என்பதினாலல்ல, ஆனால் அவரது போதனைகள் மற்றும் அவரது வாழ்க்கையி-ருந்தும், அவரது போதனைகள்-ருந்தும் பிரகாசித்த ஒளி அவர்களுக்கும், அவர்களது திட்டங்கள், முறைமைகள் மற்றும் ஏற்பாடுகளுக்கு முரண்பட்டதாக இருந்தது. அவரது வார்த்தைகள் உண்மையாயிருந்தால், அந்த அனைத்து வருடங்களிலும் அவர்கள் ஏற்படுத்திய அனைத்து திட்டங்களும் பயனற்றதாக ஆகிவிடும். அந்தப்படி அவர்கள் தங்கள் திட்டங்களில் நம்பிக்கையாக இருந்தபடியால், கிறிஸ்துவம் அவரது சீடர்களும் அவர்களுக்கு அறிவீனர்களாகவும், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத சில காரியங்களை செய்ய முயல்பவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள்.

நமது கர்த்தருக்கு பிரதானமான எதிர்ப்பு, மத ஆளுநர்கள், போதகர்கள் மற்றும் யூத அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து வந்தது. அங்கே சதுசேயர் மற்றும் பரிசேயர்கள் இருந்தார்கள். சதுசேயர்கள் தங்கள் கண்களால் பார்ப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் நம்பமாட்டார்கள். அவர்கள் அசாத்தியமான கருத்துடையவர்கள், பரிசேயர்கள் மிகவும் கண்டிப்பான மத வகுப்பார். யூதர்களில் மிகச்சிறந்த பரிசுத்தமான ஜனங்கள், அவர்கள் வெளியரங்கமான தோற்றங்களிலும், சடங்காச்சாரங்களிலும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் மிகவும் அகந்தையுள்ளவர்களாகவும்

சுயநீதி மற்றும் அநீதியுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள். இயேசுவின் போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் யாராயிருந்தாலும், இந்த வகுப்பார்களிலும் அல்லது அவர்களது போதனைகளிலும் எந்தவித விருப்பத்தையும் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். மேலும் அவர்களை மதிக்கவோ, அவர்களை தங்கள் நாட்டின் மாமனிதர்களாகவோ கருதமாட்டார்கள். அவர்களுக்குள் கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும், இந்த மத ஆளுநர்களும் இயேசுவை எதிர்த்தவர்களில் ஒருவராக இருந்தனர்.

இந்த வகுப்பார்கள்தான் வேதபாரகர்கள் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு இயேசுவை சிலுவையில் அறையும்படி ஜனங்களை தூண்டிவிட்டவர்கள். ஓரளவுக்கு படித்து, கற்றறிந்து அறிவுள்ளவர்களாயிருந்த இந்த மனிதர்கள் ஜனங்களோடு தெருக்களில் இறங்கி பரபாசுக்கு ஜெயகோஷமும், இயேசுவுக்கு எதிராக கூச்சலும் இட்டார்கள் என்று நாம் நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, ஆனால் கும்பலை தூண்டிவிட்டார்கள். ஆனால் தங்களை மிகவும் கௌரவமான நடத்தை உடையவர்களாக பாவனை செய்தார்கள். எல்லா நிகழ்வுகளிலும் அவர்களது நடத்தைகள் கர்த்தரின் மரணத்திற்கு கொண்டு விடுகிறதாக இருந்தன. அவர்கள் ஆண்டவரை வெறுத்ததுமாதிரிமல்ல அவரை அழிக்கிற அளவுக்கு அவ்வளவு கசப்புடனும் ஆத்திரத்துடனும் அவரை வெறுத்தார்கள். அவரை கொல்வதற்கு அநேக தடவைகள் சதி செய்தார்கள். ஆனால் குறித்த காலம் வராததால் அது நிறைவேறவில்லை. லாசருவை இயேசு உயிர்த்தெழுப்பிய அற்புதத்தை பரிசேயர்கள் அங்கீகரித்தார்கள். ஆனால் இந்த அற்புதத்தினிமித்தம் அவரை அழிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். ஏனெனில் இந்த அற்புதத்தினால் ஜனங்களிடம் அவர் அதிக செல்வாக்கு பெற்றுவிடுவார், அதே அளவுக்கு தாங்கள் செல்வாக்கு இழந்து ஜனங்களுக்கு அந்நியர் ஆகிவிடுவோம் என்று எண்ணினார்கள்.

பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பா கூறியதாவது, “ஜனங்களெல்லாரும் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு ஒரே மனுஷன், ஜனங்களுக்காக மரிப்பது நமக்கு நலமாயிருக்கும்.” (யோவான் 11:47-53) இயேசுவின் போதனைகளினால் ஜனங்கள் கவரப்பட்டால் நாட்டின் தலைவர்கள் செல்வாக்கு இழந்துவிடுவார்கள் என்றும், “ரோமர்கள் வந்து நம்முடைய ஸ்தானத்தையும், ஜனத்தையும் அழித்து போடுவார்கள்” என்றும் தேசத்தின் தலைவர்கள் பயந்தார்கள். அவர்கள் கூறியதாவது: “நாங்கள் இந்த நாட்டின் பாதுகாவலர்கள், ரோமிலுள்ள அரசாங்கம் இங்கேயுள்ள இந்த குழப்பங்களையெல்லாம் கவனிக்கமாட்டார்கள். நாம் இதை செய்யவில்லையென்றால், தேவனினிமித்தம் இந்த யூதி அழிக்கப்படும். ஆகையால் இந்த

மனிதனை அழிப்பது தகுந்ததாக இருக்கும்.” இதில் கஷ்டம் என்னவென்றால், தேவனைப்பற்றியும் அவர்களது தேசத்தைப்பற்றியும் அவர்கள் தவறான கருத்தை பெற்றிருந்ததே ஆகும். தேவனை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேயில்லை. எல்லாமே தாங்கள்தான் என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தேவன் சர்வவல்லமையுள்ள ஒருவர் என்பதையும், தலைமையான ஸ்தானத்தில் இருப்பவர் என்பதை அவர்கள் மறந்திருந்தார்கள்.

சத்தியத்தின் பிரகாசம் தவறுகளை வெளிப்படுத்துகிறது

நமது தலைப்பு வசனத்திலே, “உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் ஆச்சரியப்படாதிருங்கள், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னை பகைத்ததென்று அறியுங்கள்” என்று உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளைகளிடம் நமது ஆண்டவர் கூறினார். கர்த்தராகிய இயேசுவின் சீடர்களாக அவர்களது விசுவாசத்திற்கேற்றபடி, கர்த்தரின் ஜனங்கள் வெறுக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆரம்பத்திலே சபையானது நீண்டகாலமாக முதல்-நீரோ, பிறகு தியோகிளேத்தியன், இன்றும் மற்ற ரோம ராஜாக்களால் துன்புறுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகு அந்திக் கிறிஸ்து எழும்பி, கி.பி.539-ல் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் போ-யாக, தவறானதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவர்களும் உண்மையான சபையை வெறுத்து அவமதித்தனர். இவர்கள் கற்பனையில் மிதப்பவர்களாகவும், மெய்யான சபையைக் குறித்து தப்பறையான எண்ணம் உடையவர்களாகவும் அதாவது சபை சிந்தனை சக்தியற்றது என்றும், இயேசுவின் வார்த்தைகளை சொல்லலாற்றாமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றும் தற்கால ராஜ்யத்தைக் குறித்து யோசிக்காமல் எதிர்கால ராஜ்யத்தைக் குறித்து அதிகமாக சிந்திக்கிறார்கள் என்றும் நினைக்கிறார்கள். அதன் பிறகு கொடிய துன்பங்கள் நிறைந்த நீண்ட இரவு போப்பின் ஆயிர வருட காலத்தில் (கி.பி.799 to 1799) வந்தன. உண்மையான சீடர்கள் அதிகமானோர் இல்லை. அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகளாகவும், உயர்ந்தவர்களோ, படித்தவர்களோ, ஐசுவரியவான்களோ அதிகம் இல்லாதவர்களாகவும் இருந்தனர். “மாம்சத்தின்படி ஞானிகள் அநேகரில்லை, வல்லவர்கள் அநேகரில்லை, பிரபுக்கள் அநேகரில்லை,” “தேவன் இவ்வுலகத்தின் தரித்திரரை, விசுவாசத்தில் ஐசுவரியவான்களாகவும், தம்மிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்குத் தாம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்கிறவர்களாகவும், தெரிந்து கொள்ளவில்லையா?” (1 கொரிந்தியர் 1:26; யாக்கோ 2:5)

தற்காலத்திற்கு நாம் வருவோம், கர்த்தரின் பிள்ளைகள் எந்த அளவிற்கு இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றுகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களது வெளிச்சம் மற்றவர்களுக்கு பிரகாசமாயிருக்கும்படி விரும்புவார்கள். எந்த அளவுக்கு தங்கள் வெளிச்சத்தை பிரகாசிக்கப்

பண்ணுகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு இந்த உலகத்தின் தப்பறையான அபிப்பிராயங்களையும் தவறான முறைமைகளையும் அது காண்பிக்கும், இயேசுவின் நாடகளைப்போலவே இங்கே நமது நாடகளிலும் சத்தியம் வெளிப்பட்டு, தப்பறைகளை கண்டனம் செய்கிறது. இதனிமித்தம் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்கள் வெறுக்கப்படுகிறார்கள். நமது ஆண்டவரின் முதல் வருகையின் காலத்தில் இருந்ததுபோல, தற்காலத்திலும் மத ஸ்தாபனமும் அரசியலும் இணைந்திருக்கிறது. எல்லாவித சீர்திருத்தமே அவர்களது திட்டம், அவர்கள் சொல்கிறதாவது: “வெள்ளையரின் அடிமை வியாபாரத்தையும், மதுவியாபாரத்தையும் நம்மால் அழிக்க முடிந்தால் ஆயிர வருட யுகத்தை சமீபமாக்குவோம். ஞானமுள்ள ஆட்சியாளர்களை தேர்ந்தெடுத்தல், புது முறைமைகளை கொண்டுவருவதற்கு உதவிடும்.” இந்த நல்ல முயற்சிகளுக்கு நாம் இரக்கம் காண்பித்தால், இப்படிப்பட்ட முழுதிட்டங்களும் எதிர்கால ராஜ்யத்தைப்பற்றி தேவனுடைய திட்டமல்ல என்பதை நாம் உணர்கிறோம். தற்கால ஸ்தாபனங்கள் பழுதுபார்க்கப்படவேண்டியவைகள் அல்ல, “புதிய வானம் மற்றும் புதிய பூமியின்” முறைமைகளால் நீக்கப்படவேண்டியவைகள்.

சீர்திருத்தம் பண்ணுகிறவர்களை நாம் குறை கூறக்கூடாது. எனினும் அவர்கள் செய்கிற முயற்சி பழைய ஆடைகளுக்கு ஒட்டுபோடுகிற வேலையாக இருக்கிறது. நன்மைக்காகவும் நீதிக்காகவும் செய்கிற எந்த வேலைக்காகவும் நாம் அனுதாபம் காட்ட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். உலகம் தன்னால் முடிந்ததை செய்ய நாம் விட்டுவிடவேண்டும். தேவனுடைய திட்டத்திலும் அவர் கொண்டு வர இருக்கிற மகா சீர்திருத்தத்திலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிவுரை என்னவென்றால், ராஜ்யத்திலே ஒரு இடத்திற்கு நாம் தயாராக வேண்டும் என்பதும், அதே போல மற்ற தேவனுடைய பிள்ளைகளை அவர்களது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தவும் ராஜ்யத்திற்கு தயாராயிருக்கவும் நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். இப்போது சமீபித்திருக்கிற அந்த ராஜ்யம் பாவத்தை அழிக்கவும். நீதியை உயர்த்தவும் தேவனுடைய ஏஜென்டாக இருக்கும்.

வெளிச்சத்திற்காக இருளை வைத்தல்

இதெல்லாம் உலகத்திற்கு ஒரு முடாள்தனமான கதையாக காணப்படுகிறது. ஏனெனில், இது அவர்களது திட்டங்களுக்கு தோல்வியாக இருக்கும். அனைத்து பேர் சபைகளின் திட்டங்களை தலைகீழாக்கும். நாம் செய்வது அனைத்து சபை பிரிவுகளுக்கும் பெரிய அழிவை அர்த்தப்படுத்தும் என்று ஜனங்கள் நினைப்பார்கள். இந்த முறைமைகளை உயர்த்தவோ அல்லது, உலகத்தில் கர்த்தரின் வேலையை செய்வதற்கு நிதியை சேகரிக்கவோ அந்த அளவுக்கு அக்கரை உள்ளவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். நமது கருத்து உண்மை

என்று நிரூபணம் ஆக வேண்டுமானால் ஜனங்களின் நம்பிக்கையை பெறவேண்டுமானால் அந்த அளவுக்கு மனிதர் ஏற்படுத்திய முறைமைகள் ஜனங்களால் வெறுக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கும். சத்தியத்தை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது அவைகளெல்லாம் வெட்கக்கேடானவைகளாக ஆகும். அவைகளை ஏற்படுத்தியவர்கள் அவர்களது இருளை மறைப்பதற்கும், அவர்களது செழுமைக்கும் வெளிச்சம் அவசியம் என்று அழைக்கிறார்கள். நமது புத்தகங்களை எரிக்க வேண்டும் என்பதும், நமது பிரசங்கங்களை செய்தித்தாள்கள் போன்றவற்றில் பிரசுரிக்கக்கூடாது என்பதும் அவசியமானது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் ஞானமான செயலாக அவர்களுக்கு காணப்படுகிறது. நமது போதனைகள் பொதுவாக ஜனங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அவர்களும் அவர்களது முறைமைகளும் முற்றிலுமாக விழுந்துபோகும் என்று உணர்கிறார்கள்.

“இறுமாப்பானவைகள்”

இந்த சபை ஸ்தாபனங்கள் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாக கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திற்காக ஊழியம் செய்ததாக கூறிக் கொள்கிறார்கள். ரோமன் கத்தோ-க்க சபையார் கூறுகிறதாவது; “நாங்கள் ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம்! கோடிகளான பணத்தை நாங்கள் முதலீடு செய்திருக்கிறோம் பாருங்கள்! பற்பல அரசாங்கங்களுக்கு நாங்கள் எவ்வளவு உதவியிருக்கிறோம்; சீக்கிரத்தில் நாங்கள் அனைத்து அரசாங்கங்களையும் எங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவோம் என்று நம்புகிறோம். பிறகு உலகத்தை ஜெயங்கொள்ளுவோம்!” இது போலவே மெதடிஸ்ட், பேப்டிஸ்ட் இன்னும் மற்ற சபையாரும் கூறுகிறார்கள்: “நாங்கள் உலகத்தை ஜெயிக்க வேண்டும்! இந்த முறையில்தான் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும்!”

இப்படியாக தங்களது திட்டங்களின்படி ஸ்தாபிக்க போகிறார்கள். தேவனுடைய வசனத்தை அவர்கள் படிக்கும் போது கண்களில் தமது சபையின் கண்ணாடியுடன் தான் படிக்கிறார்கள். சீக்கிரத்தில் ஒவ்வொரு முழங்காலும் முடங்கும், ஒவ்வொரு நாளும் பாவ அறிக்கை செய்யும் நிலைமையில் “சபை” இருக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகிறதாவது; “இந்த ஆயிர வருட அதிகாலையின் ஜனங்கள், உண்மையான சபையில் ஒரே ஒரு “சிறு மந்தையே” இருக்கிறது என்று போதித்தால். நாம் நமது பெரிய மந்தையைக் குறித்து நாம் பெருமையடித்துக் கொண்டிருப்பதாக ஜனங்கள் ஞாபகப்படுத்துவார்கள். ரோமன் கத்தோ-க்க மந்தையே, நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? லுத்தரன் மந்தையே, நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? உலகில்

நாற்பது கோடி (கி.பி.1915ல்) கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ளவில்லையா? ஓர் அற்பமான ஜனங்கள் வந்து உண்மையான சபையாராக கொஞ்சபேர் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் மோசமானவர்கள் என்று கூற நாம் அனுமதிக்கலாமா? நமது பெரிய ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் தவறானவைகள் என்று அது அர்த்தப்படுத்துகிறது. இந்த ஜனங்கள் போய் உலகத்தை தலைகீழாக மாற்றி, நமக்கு கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்துவார்களானால், நாம் அதற்கு முன்னதாக அவர்களை நசுக்க வேண்டும். நிச்சயமாக ஏதாவது செய்யப்படவேண்டும்!”

நமது அக்கினி ரதம்

ஆகையால் அங்கே வெறுப்பு இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். தேவனுடைய உண்மையான ஜனங்களை பரிபூரண சிறப்பிற்காக பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளாக, கர்த்தரின் சாயலை அடைவதற்கு அவர்கள் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதப்பற்றுள்ள ஜனங்கள் இந்த அளவுக்கு வெறுப்பது இதுவல்ல. அவர்களது ஸ்தாபனங்களுக்கு உபத்திரவம் கொடுப்பதாகும்- அவர்களது படகை குலுக்கி அலைக்கழிப்பதாகும். அவர்கள் கடல்-கவிழ்க்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்று பயப்படுகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் இருக்கிற உலகின் ஆவிதான் கர்த்தருடைய உண்மையுள்ள ஸ்தானாதிபதிகளை வெறுக்கிறது. உலகின் உயர்ந்த குணமுடைய சிலர் இப்போது சத்தியத்தை கொஞ்சம் பார்க்கிறார்கள். இது சபை மக்களில் கர்த்தரோடு முழுவதுமாக இசைவில்லாதவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு அதிக எரிச்சல் உண்டாக்குவதாக இருக்கிறது.

கடைசியாக இது எதற்கு வழி நடத்தும் என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் இந்த ஒரு துன்பம் உண்மையான சபையின் ஊழியம் முடிவடைகிறது என்பதை குறிப்பதாக வேதாகம வசனங்கள் காண்பிக்கிறது. ஏ-யா சபைக்கு ஒரு நிழலாக இருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர் கடைசியாக அக்கினிரத்திலே ஏறிச் சென்றார். அதன் மூலமாக அவர் உலகத்தி-ருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார். ஆகையால் இந்த உலக (யுக) முடிவில் கர்த்தர் தமது ஜனங்களை அக்கினி போன்ற துன்பத்தில் எடுத்துக் கொள்வார். ஆனால் அது கனம், மகிமை, சாகாமைக்கும் தெய்வீக சுபாவத்தில் இயேசுவின் பங்கு பெறுவதற்கும் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லும் இரதமாக இருக்கும். “பயப்படாதே சிறுமந்தையே, உங்களுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க உங்கள் பிதா பிரிமாயிருக்கிறார்.” “அவரோடே கூடப் பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடே கூட ஆளுகையும் செய்வோம்.”

ரோமர் 2:7;8:17; லூக்கா 12:32; 2 தீமோத்தேயு 2:12